24/10/2023

Το Οικολογικό πρόβλημα στην Α΄ Ιερατική Σύναξη της Μητροπόλεως Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας η Α΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος για το νέο Ιεραποστολικό έτος.

Η Σύναξη ξεκίνησε με τον Αγιασμό, που τέλεσε ο Σεβ. **Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος**. Ακολούθως, τον λόγο έλαβε ο **Αρχιμ. Αμφιλόχιος Μίλτος**, Προϊστάμενος το Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας και Γραμματεύς της Μητροπόλεως, ο οποίος αναφέρθηκε στις οικολογικές πρωτοβουλίες της ενορίας του, η οποία έλαβε τον συμβολικό τίτλο «**Πράσινη Ενορία**».

Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος καλωσόρισε την **Γερόντισσα Θεοδέκτη, Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Ανατολής Αγιάς** και αναφέρθηκε, εν συντομία στην ιστορία της Μονής, στην πρόοδό της, στον πολυεθνικό χαρακτήρα της, αλλά και στην συστηματική ενασχόλησή της με την οικολογία και την προστασία του περιβάλλοντος.

Η εισήγηση της Γερόντισσας Θεοδέκτης

Ακολούθησε εισήγηση της Γερόντισσας Θεοδέκτης, με θέμα **«Εκκλησία και οικολογικό πρόβλημα».** Η Γερόντισσα τόνισε ότι «το οικολογικό ζήτημα αποτελεί, για τον σύγχρονο άνθρωπο, μια παγκόσμια πραγματικότητα, που δεν επιτρέπει αισιόδοξες προβλέψεις, για την διατήρηση και σωτηρία του ίδιου και της κτίσης. Η ανθρωπότητα διατρέχει κινδύνους, σήμερα, από την παράχρηση των

πηγών ενέργειας και των αγαθών. Βρισκόμαστε σε μια βαθιά οικολογική κρίση. Καθήκον της Εκκλησίας και του Κλήρου ιδιαίτερα, είναι η ενασχόληση με την οικολογική κρίση. Είναι επιτακτική ανάγκη και υποχρέωση να διδαχθεί και να κατανοήσει, κάθε πιστός, τον σκοπό και το νόημα της ύπαρξής του... να δει στην επιστήμη και στην τεχνολογία την «κατ' εικόνα» γνώση που τού δόθηκε από το Θεό και να καταλάβει πόση αξία και υποχρέωση έχει η ορθή χρήση της, μέσα από την εσχατολογική ελπίδα, που τού καθορίζει η πορεία προς το «καθ' ομοίωσιν».

Στην συνέχεια, Γερόντισσα αναφέρθηκε στις πρωτοβουλίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την προστασία του περιβάλλοντος και την οικολογική αφύπνιση του κόσμου, που ξεκίνησαν επί Πατριάρχου Δημητρίου, το 1988 και συνεχίζονται και επί Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Οι πρωτοβουλίες αυτές είναι η ανακήρυξη της 1ης Σεπτεμβρίου ως Ημέρας προσευχής για το περιβάλλον, η διοργάνωση περιβαλλοντικών συνεδρίων, η δημοσίευση Πατριαρχικών Μηνυμάτων, οι πραγματοποίηση εκδηλώσεων, η εκπόνηση μελετών κ.λπ., «μέσα από τα οποία έγινε σαφής η θέση της Ορθοδοξίας και η συστηματική της προσπάθεια να δώσει διέξοδο στο οικολογικό αδιέξοδο της εποχής μας».

Η Ηγουμένη Θεοδέκτη θύμισε την ιδιαίτερη συμβολή του Μοναχισμού, «μέσα από την στάση ζωής, που διατηρεί αναλλοίωτη, εδώ και αιώνες, μια και είναι εναρμονισμένη με τους ρυθμούς της φύσης, με σεβασμό στην Δημιουργία, συνεπώς αναφερόμενος στον Δημιουργό Τριαδικό Θεό». Επικεντρώθηκε, μάλιστα, στο Μοναστήρι της, «το οποίο είναι γνωστό ως «Πράσινο Μοναστήρι», οι Μοναχές ως «Μοναχές της γης», ως κέντρο διατήρησης παραδοσιακών σπόρων, ως μοναστήρι με διατροφική αυτάρκεια, βιολογικές καλλιέργειες, βιολογική κτηνοτροφία και τυροκόμιση, ως Μοναστήρι πρακτικής οικολογικής συνείδησης, για φοιτητές, που θέλουν να εκπαιδευτούν σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος». Σημείωσε ότι ο προσκυνητής «παρακινείται από την αρμονία, που για λίγο πληροφορείται από τις αισθήσεις του, που συνδυασμένη με την δοξολογία και την εκκλησιαστική τάξη, την ουσιαστική διακονία, την εργατικότητα, την φυσικότητα, του προσεφέρει ελπίδα, διάθεση, ειρήνη, χαρά, τον οδηγεί σε αναζήτηση και

αφύπνιση... πληροφορείται για την κακή διαχείριση και εκμετάλλευση της φύσης και της κτίσης, για τον εγωισμό στην καθημερινότητα και την έλλειψη μετάνοιας, για το αποτέλεσμα της υλιστικής ταυτότητας. Στο Μοναστήρι, με άλλα λόγια, καλλιεργείται οικολογική συνείδηση».

Τέλος, κάλεσε τους Ιερείς να ευαισθητοποιηθούν πάνω σε θέματα περιβάλλοντος, να ενημερώνουν το ποίμνιό τους «ότι η κρίση που ζούμε είναι πρώτα πνευματική και μετά κάτω από την δική μας ευθύνη και πως η ανακούφιση από αυτήν δεν προέρχεται από τα επιδόματα και τις οικονομικές ενισχύσεις του Κράτους, αλλά από την συμβολή μας στην ενορία, σαν πρόσωπα, σαν Εκκλησία».

Ακολούθησε διάλογος επί της εισηγήσεως.

BOSCH